

af Korn, som i Aar maa anslaaes til ca. 21 Mill. Tønder, afgive $\frac{1}{7}$ eller 3 Mill. Tønder til en fast Pris mod at faa Resten fri? Da der skal afgives 5 Mill. Tdr. Rug og Hvede, giver man for de 2 Millioner udover det lignede en Ombytning med Majs, hvilket betyder, at dette Kvantum faktisk bliver frit, og med alt det øvrige Korn tillades fri Handel, saafremt ikke anderledes ved Lov bestemmes. Jeg tror, at hvis man sammenholder, hvad her foretages, vil man se, at der til disse to Erhverv er stillet Spørgsmaal af ganske ensartet Karakter: Vil I for at faa jeres Værdier frigivet i saa høj Grad, det er muligt, afstaa til Samfundet det, som det vil til et bestemt Formaal har Brug for, en bestemt Brøkdæl af jeres Tonnage, en bestemt Brøkdæl af jeres Korn? For det, der saaledes afstaaes, tilbydes der en fast Pris, som maa anses for at være rimelig Fragt og rimelig Produktionspris. Hvis nu den høje Rigsdag følger Landboforningernes Medlemmer og afslaar dette for Landbrugets Vedkommende, med hvilken Udsigt til at kunne opretholde det for Skibsfartens Vedkommende tror man da Forhandlingerne kan fortsættes?

Det ærede Medlem for Sæby-Kredsen siger, at han selvfølgelig er villig til at afgive det nødvendige Brødkorn, hvis han kan faa det ombyttet med andet Korn. Ja, det fører jo ikke til noget Resultat, lige saa lidt som det vilde føre til noget Resultat, hvis Regeringen, naar den henvendte sig til Skibsfarten med Anmodning om at stille 133 000 Tons Tonnage til Raadighed, fik det Svar: Ja, med Fornøjelse, hvis I til Gengæld vil give os andet Skibsrum. Det er nøjagtigt det, det ærede Medlem for Sæby-Kredsen siger. Kun hvis man gaar ind paa den Betragtning, at disse to Erhverv direkte maa træde i Samfundets Tjeneste, fordi de er bestemmende for Brødet, først da kan man tilvejebringe et fast Grundlag. Ja, man kan selvfølgelig ogsaa sige til Skibsfarten: I skal ikke afgive nogen Tonnage til nedsat Pris, og til Landbruget: I skal ikke afgive noget Korn til fast Pris. Hvis man siger dette til begge disse Erhverv, hvad vil saa Resultatet blive? Saa vil Resultatet blive, at Brødpolitikken næste Aar ligger paa et fuldkommen usikkert og uberegneligt Grundlag.

Men lad mig undersøge, hvad det vilde blive, hvis det Grundlag, som er fremsat her i Dag, bliver det gældende. Der har været nævnt forskellige Majspriser, og Majspriserne har svinget ikke

saa lidt i den sidste Tid. I Gaar nævnedes det, at der har været nogen Nedgang i Prisen, saaledes at Majs for Øjeblikket staar mellem 17 og 18 Kr. ovre i la Plata. Den frie Fragtpris, som hertil bliver at lægge, vil efter det opgivne være 20—22 Kr. Hvis jeg tager 18 og 22, giver det tilsammen 40, og hvis jeg dertil lægger de Omkostninger, som i øvrigt fremkommer ved den nødvendige Fordeling og ved Udgifter, som ikke er indbefattede i den frie Fragtsats, og anslaar dette til 4 Kr., saa kommer vi til en Pris af 44 Kr. Med en Pris af 44 Kr. som Grundlag for Brødforsyningen, vil der for at holde Rugbrødet nede paa en Pris i næste Aar af 1 Kr. — De ser, jeg er ikke overdreven i de Beregninger om Rugbrødsprisen Nedsettelse, som jeg her anstiller, thi Rugbrødsprisen er lavere nu —, kræves et Tilskud af 78 Mill. Kr. i et Aar, altsaa 39 Millioner i indeværende Finansaar. Det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) sagde, at det konservative Folkeparti med den største Beredvillighed vilde være med til at holde Prisen i et rimeligt Niveau, og det ærede Medlem fra Sæby sagde, at Byrden burde bæres af hele Samfundet. Altsaa, hvis vi gaar den Vej, regner med frie Kornpriser og frie Fragtpriser som Grundlag for vor Brødpolitik, vil vi komme til at kræve 39 Mill. Kr. i indeværende Finansaar og 78 Millioner i hele Høstaaret for at holde Brødspriserne ved 1 Krone; det er altsaa Venstre og de Konservative for saa vidt rede til, hvis man vælger den Vej. Jeg ved ikke, hvad de to Partiers Finansmænd vil sige herom. Forleden, da vi diskuterede disse Forhold, syntes det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), at det var nogle forfærdelige Oplysninger, der gaves, naar man ganske simpelt meddelte, hvad den forrige Kornlov havde stillet til Raadighed i indeværende Halvaar. Men nu ved altsaa ærede Medlemmer dette. Nu ved de, idet de begynder denne Forhandling, at hvis man gaar den Vej, som ikke det ærede Medlem fra Ærø har taget direkte til Orde for — men dog i sin Tale ligesom udtaler Ønske om —, men som det ærede Medlem fra Sæby har gjort til sin Politik, saa er det Krav, der finansielt vil blive stillet til dette høje Ting, hvis man ikke vil lade Rugbrødspriserne gaa op over 1 Krone, 39 Mill. Kr. i et Halvaar. Hvis man gaar den Vej, jeg har anbefalet: at formaa Skibsfarten til at yde et Bidrag til Brødforsyningen og Landbruget til at paatage sig Levering af 3 Mill. Tønder til en fast Pris af 30 Kr., saa